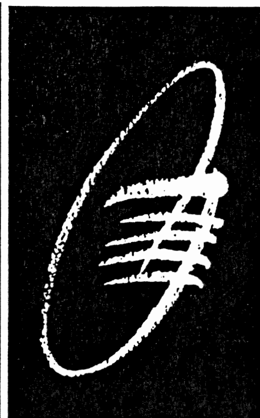
Maandag 6 September
De IJsbreker, 12.30 uur

Gaudeamus
Swammerdamstraat 38
1091 RV Amsterdam
tel: 020-6947349
fax:020-6947258
email:info@gaudeamus.nl
web: www.gaudeamus.nl

INTERNATIONALE GAUDEAMUS MUZIEKWEEK 1999

Chris Paul Harman (1970, Canada) *Procession burlesque* 18'

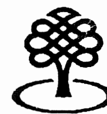
Ana Sokolovic (1968, Canada) *Géométrie sentimentale* 10'

Claude Vivier (1948-1983 , Canada) *Zipangu* 15'

Esprit Ensemble (Canada)
Alex Pauk - dirigent
The Esprit Ensemble bestaat uit leden van het Esprit Orchestra.

CONCERT I

Internationale Gaudeamus Muziekweek
De Internationale Gaudeamus Muziekweek is een jaarlijks festival voor eigentijdse muziek met een competitie voor jonge componisten. Inzendingen voor de competitie kwamen dit jaar uit zestien verschillende landen. De internationale jury, die dit jaar bestaat uit Ron Ford (USA/ Nederland), Martijn Padding (Nederland), Michel Redolfi (Frankrijk) en Michael Smetanin (Australië), selecteerde drieentwintig composities die meedingen naar de Gaudeamus Prijs. Op 12 september wordt om 15.00 uur in Felix Meritis bekend gemaakt wie van de genomineerden de prijs (een bedrag van ƒ10.000-, voor het schrijven van een nieuw werk voor de Gaudeamus Muziekweek 2000) gewonnen heeft.

The Canada Council for the Arts | Le Conseil des Arts du Canada

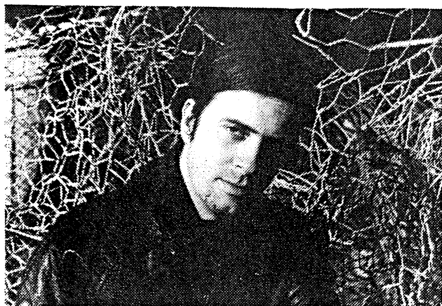
The SOCAN Foundation

Department of Foreign Affairs and International Trade | Ministère des Affaires étrangères et du Commerce international

Canada

Chris Paul Harman

Chris Paul Harman is geboren in Toronto en studeerde klassiek gitaar, cello en elektronische muziek aan het Royal Conservatory of Music bij Barton Wigg, Alan Stellings en Wes Wraggett. Harmans werk is uitgevoerd in Canada en daarbuiten door het CBC, Vancouver Orchestra, het Composer's Orchestra, het Edmonton Symphony Orchestra, het Esprit Orchestra, het Kitchener-Waterloo Symphony, het Manitoba Chamber Orchestra, het National Arts Centre Orchestra, het National Youth Orchestra, het Orchestre de Chambre de Radio-Canada, het Tokyo Symphony, het Toronto Symphony Orchestra, het Windsor Symphony en het Winnipeg Symphony Orchestra. In 1986 was Harman finalist tijdens het CBC radio concours voor jonge componisten, waar hij in 1990 de eerste prijs won met zijn compositie *Iridescence*. Vervolgens ontving hij voor dit werk tijdens het International Rostrum of Composers in 1991 in Parijs, als geselecteerd werk van componisten onder 30 jaar, de eerste prijs. In 1994 ontving hij tijdens hetzelfde concours de aanmoedigingsprijs voor zijn *Concert* voor hobo en strijkers. Beide werken werden hierdoor uitgezonden in 25 landen. In 1998 ontving Harman de eerste prijs en de publieksprijs voor zijn werk *Blur* uitgevoerd door het Winnipeg Orchestra tijdens de DuMaurier Arts Limited Canadian Composers Competition. In 1998 werd zijn *Sonata* voor altviool en piano genomineerd voor een Juno Award. Op dit moment werkt Harman aan een nieuw altviool concert voor Rivka Golani en het Winnipeg Symphony Orchestra voor het jaar 2000.

Het materiaal dat gebruikt wordt in de compositie *Procession Burlesque* is afkomstig van de koraal *Es ist genug* van J.S. Bach. Dit is dezelfde koraal die Alban Berg gebruikte in het laatste deel van zijn *Vioolconcert.* Deze koraal wordt zodoende gebruikt als een soort dubbele aanhaling of dubbele toespeling op twee verschillende muzikale werelden.
In *Procession Burlesque* lijkt de muziek vrijwel zonder uitzondering verbonden te zijn aan een van deze twee dramatische 'modellen'. Aan de ene kant een langzame, zware ritualistische fijngevoeligheid verbonden met het Bach-koraal en aan de andere kant een snel, ritmisch, bijna circusachtig deel. Daarom is er gekozen voor de metafoor van de processie en de burlesque om het verschil tussen de twee dramatische modellen te tonen. Zij leggen een soort 'zwart / wit' dominantie op de emotionele structuur van het stuk.
In het meerendeel van Harmans werk, zijn de verschillende delen onafhankelijk van elkaar ontstaan, en is pas in een veel later stadium gezocht naar overeenkomsten. De verschillen binnen de afzonderlijke delen, voornamelijk in dramatische inhoud, groeien uiteindelijk uit tot een macrostructuur wiens effect duidelijk verandert bij iedere uitvoering.
Procession Burlesque is geschreven in opdracht van het SMCQ in 1997 met een financiële bijdrage van de Canada Council for the Arts. Het werk is opgedragen aan de componist en dirigent Walter Boudreau.

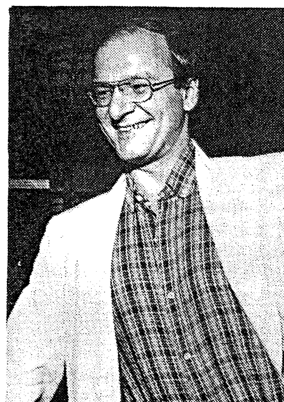
Ana Sokolovic

Ana Sokolovic is in 1968 geboren in Belgrado, Joegoslavië. Zij studeerde compositie bij Dusan Radic aan de University van Nova Sad, en later bij Zoran Eric aan de University of Belgrade. Recent behaalde zij haar Masters Degree aan de University of Montreal onder leiding van José Evangelista. In de zomer van 1997 volgde zij ook workshops compositie onder leiding van Tristan Murail.
Haar repertoire bestaat uit werken voor orkest, piano, en verscheidene werken voor kamermuziekensemble. Verschillende werken zijn uitgevoerd in Canada, Joegoslavië, Nederland, Zwitserland en Duitsland.
Sokolovic ontving opdrachten van het Esprit Orchestra, Société de Musique Contemporaine du Quebec, het dansgezelschap Brune, het Molinari String Quartet, het Orchestre baroque Montreal, en het Ensemble Contemporain de Montreal.
In 1995 en 1998 was ze prijswinnaar van de SOCAN Competition voor jonge componisten. In 1996 vertegenwoordigde zij Canada bij UNESCO's International Rostrum of Composers in Parijs. Ana Sokolovic woont in Montreal en is een Associate Composer van het Canadian Music Centre.

Géométrie sentimentale
Zoals in een roman van William Faulkner, wordt een enkel verhaal verteld door drie getuigen. Hetzelfde materiaal gezien vanuit drie verschillende hoeken: "muziek van variërende geometrie". Het karakter, de persoonlijkheid en de gevoeligheid van een van elk drie voorvechters worden uitgebeeld door geometrische vormen: de ruigheid van de driehoek, de gratie van de cirkel en de onbuigzaamheid van het vierkant.
Géométrie sentimentale is gecomponeerd in 1997 voor het Ensemble Contemporain de Montréal, met ondersteuning van de Canada Council.

Claude Vivier

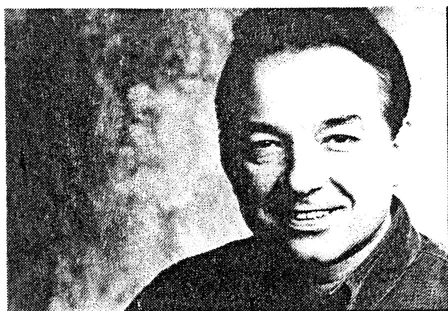
Claude Vivier studeerde compositie bij Gilles Tremblay en piano bij Irving Heller aan het conservatorium in Montreal. Vervolgens vertrok Vivier naar Europa om zijn compositie studie voort te zetten bij Karlheinz Stockhausen, en elektronische muziek bij Gottfried Michael Koenig en Hans Ulrich Humpert te studeren. Hij ontving verscheidene beurzen van het Canada Council en werd uitgeroepen tot 'Componist van het Jaar' in 1981 door de Canada Music Council.
Twee jaar studie bij Stockhausen onthulde een muzikale persoonlijkheid met een voorliefde voor klaagzang en voor het schrijven voor stem (solo en koor). Tevens werd Viviers voorkeur voor het gebruik van tekst duidelijk. Het leidde tot een steeds persoonlijkere stijl, verder verwijderd van de toen gebruikelijke hedendaagse muziek. In 1977 maakte Vivier een reis naar Azië en het Midden Oosten. De grote verscheidenheid aan muzikale invloeden die hij daar opdeed, hadden paradoxaal genoeg het effect van een purificatie van zijn eigen muzikale expressie. Melodie kreeg een steeds belangrijkere positie in zijn composities en zijn concept van muziek als integraal deel van het dagelijks leven bleef bestaan. Na enige jaren les te hebben gegeven in Montreal, wijdde Vivier zijn tijd volledig aan het componeren. Profetisch genoeg was hij op het moment van zijn dood op 7 maart 1983 bezig met het componeren van het werk getiteld *Do you believe in the immortality of the soul* (Gelooft u in de onsterfelijkheid van de ziel). Vivier liet zo'n veertig werken na gekarakteriseerd door een van de meest persoonlijke en expressieve stijlen uit de canadese muziekgeschiedenis.

Zipangu, geschreven in opdracht van New Music Concerts, dient te worden uitgevoerd door twee strijkersgroepen, aan de ene kant zes violen en aan de andere kant een viool, drie altviolen, twee cello's en een contrabas.
Vivier schreef: "Zipangu is de naam van Japan in de tijd van Marco Polo. Bouwend rond de melodie, verken ik verschillende aspecten van kleur in dit stuk. Ik heb gepoogd de harmonische structuren te versluieren door het gebruik van ongebruikelijke strijktechnieken. Een kleurrijke klank wordt verkregen door overdreven druk op de snaren, in tegenstelling tot zuivere harmonischen bij terugkeer naar de normale techniek. Op deze wijze verandert melodie in 'kleuren' (akkoorden), wordt lichter en keert langzaam terug als gereinigd en afgezonderd."
De melodie waarover Vivier spreekt is continu aanwezig in het werk. Het wordt duidelijk weergegeven aan het begin en aan het einde van het stuk, maar ondergaat allerlei soorten van transformatie gedurende het stuk. In een van de meest bijzondere passages speelt een viool solo een zeer fantasievolle air tegenover een textuur van harmonischen waar de basis-harmonie en haar harmonisatie is te hekennen. Het is een werk dat tegen het einde een diep roerende lyriek bereikt in een ernstige en sombere passage.

Esprit Ensemble

Het Esprit Ensemble bestaat uit leden van het Esprit Orchestra. Esprit Orchestra is Canada's enige orkest dat zich volledig toelegt op de uitvoering van hedendaagse orkestrale muziek van Canadese musici en bestaat uit 45 vaste leden. In 1983 is het orkest opgericht door Artistiek leider Alex Pauk. Esprit geeft opdrachten en verzorgt premières van nieuw werk, verzorgt radio uitzendingen en maakte CD opnames. Esprit verzorgt jaarlijks een serie in Toronto en voert vele speciale concerten uit vaak in samenwerking met wereldberoemde solisten. Uitvoeringen zijn regelmatig te beluisteren op CBC Radio 1 en 2.
In 1998 ontving het orkest een JUNO Award voor haar CD opname van Tabuh-Tabulan: Music of Colin McPhee.
Esprits tournee door Europa begint in Nederland en is mede tot stand gekomen door genereuze bijdrages van het Depart of Foreign Affairs and International Trade of Canada, The Canada Council of the Arts en The SOCAN Foundation.

Alex Pauk

Vanaf zijn afstuderen aan de Universiteit van Toronto in 1971 is dirigent en componist Alex Pauk een toonaangevende vertegenwoordiger van de hedendaagse muziek in Canada. Na zijn afstuderen nam hij twee jaar deel aan de Ontario Arts Council Conductor's Workshop en vervolgde zijn studie daarna in Europa en Japan, aan Toho Gakuen School of Music in Tokyo.
In het begin van de jaren 70, vestigde Pauk zich in Vancouver waar hij in 1975 uitgeroepen werd tot Musicus van het Jaar. Tijdens zijn verblijf in Vancouver was hij medeoprichter van het nieuwe muziek ensemble Days Months en Years to Come, waarvan hij tot 1979 artistiek directeur en dirigent was. Voor zijn verblijf was Pauk reeds als dirigent verbonden als dirigent aan Array Music in Toronto.
Pauk keerde in 1980 terug naar Toronto en richtte daar in 1983 het Esprit Orchestra op. In zij rol als artistiek directeur en dirigent is Pauk toegewijd aan de ontwikkeling van de Canadese muziekliteratuur. Deze toewijding heeft geleid tot het geven van meer dan vijfendertig opdrachten aan Canadese componisten. Naast zijn brede aandacht voor de programmering is Pauk nauw betrokken bij Esprits educatieprogramma *Toward a Living Art*.
Pauk was vice-voorzitter van de ISCM World Music Days gehouden in 1984 in Toronto en Montreal. In 1986 was hij artistiek leider en dirigent van het Satan festival of New Music in Winnipeg, en was hij artistiek leider voor R. Murray Schafers *Princess of the Stars*, uitgevoerd tijdens Wildcat Lake in het Haliburton Forest en Wildlife Reserve.
Als componist schreef Pauk meer dan vijfendertig composities en ontving opdrachten van het CBC, New Music Concerts, Vancouver New Music Society, The Quebec Symphony Orchestra, het Toronto Symphony Orchestra, de toonaangevend Indiase danser en choreograaf Menaka Thakkar, harpiste Erica Goodman, het Hannafyrd Street Silver Band en vele anderen
Pauk schreef ook muziek voor film, televisie, radio en muziektheater. Zijn meest recente filmcompositie, geschreven in samenwerking met Alexina Louie, is een orkestsuite voor de Soundtrack van de film *Last Night* van regisseur Don McKellar.
Pauk streeft naar muzikale verscheidenheid door de ontwikkeling van projecten voor het Esprit Orchestra als internationale tournees, multi-media uitvoeringen, muziektheater in de openlucht en het opbouwen van samenwerkingen met kunstenaars uit andere disiplines.